Навчання грамоти Читання

> Сьогодні 24.05.2022

*Y*poκ №114

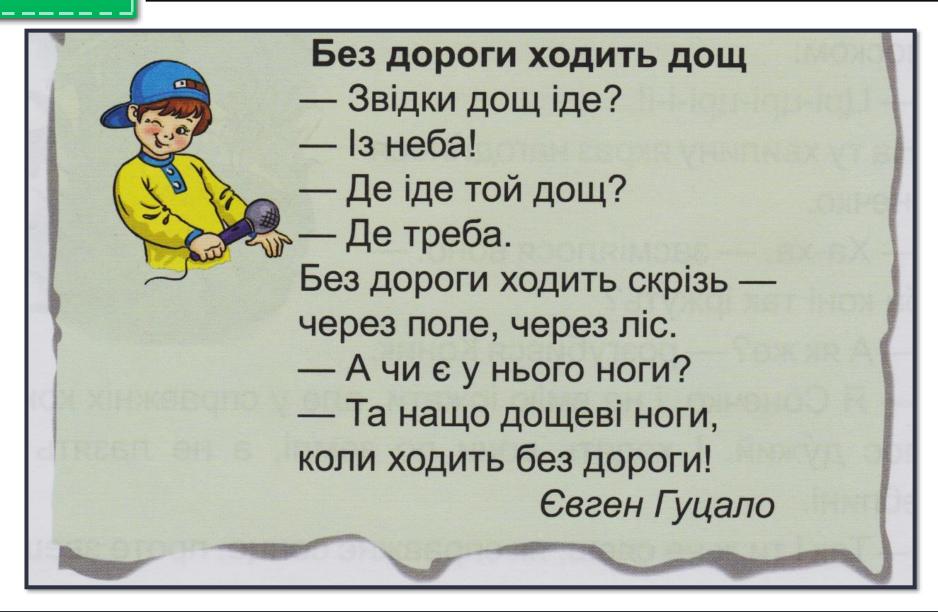
Всім. ррtх Нова українська школа

Виразне читання тексту «Іди, іди, дощику!» Зірки Мензатюк.

Прочитай вірш разом зі Щебетунчиком.

підручник. Сторінка 120

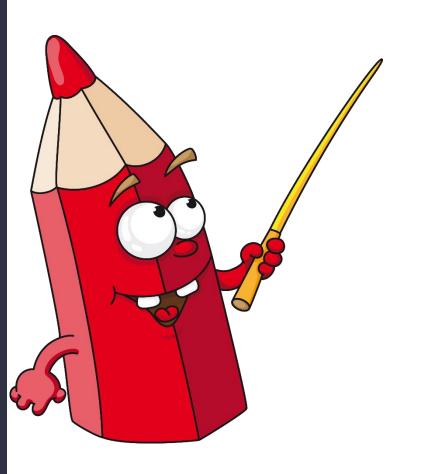

Рухлива вправа.

Прочитай слова. Поясни значення виділених слів зеленим кольором.

гумові чоботи

калюжа

дощик дрімає

никає по двору

полив'яний горщик

босоніж

не квапиться

пооглядав

поприміряв

подався

нудьгує

похнюпився

припустить

Прочитай текст. Придумай свій заголовок.

Іди, іди, дощику!

Купила мама Васи́лькові гу́мові чоботи. А взути їх ні́як: сонячно, сухо. У всьому селі жодної калюжі. А Дощ іти не квапиться. Дрімає собі у хмарині.

Пооглядав Василько чоботи, поприміряв та й подався до тополі.

— Дощику, — гукає, — іди, щоб калюжі були! У мене чоботи нові́, хочеться походи́ти.

А Дощик ніби не чує. Дрімає та й дрімає.

підручник. Сторінка

120

Прочитай текст. Придумай свій заголовок.

Вернувся Василько додому. Никає по двору, нудьгує.

А на вулиці Мирослава з подружками.

- Чого ти, Васильку, похнюпився?
- Та... не можу Дощу дочекатися.
- Ой, чи ти ж умієш його кликати?
- Чом не вмію? Іди, кажу, бо всі тебе ждуть...
- Хіба так? засміялася Мирославка. Дощ он як треба кликати:

Прочитай текст. Придумай свій заголовок.

Іди, іди, дощику, зварю тобі борщику в полив'янім горщику, винесу на дуба, покличу голуба. Голуб буде пити, дощик буде лити!

Прочитай текст. Придумай свій заголовок.

Дощик почув, з-за хмарини виглянув.

— Гарно ви співаєте! І танцюєте... Я теж так хочу!

Та як припустить! А чобітки гумові в хаті залишились.

І хай собі. Калюжі теплі, по таких можна й босо́ніж!

За Зіркою Мензатюк

Запитання і завдання для уважного читача.

1 Чому Василько хотів, щоб пішов дощ?

Коли дощик пішов?

В Поясни, як ти розумієш слова «Дощ як приступить!»

4 Розкажи, як ти це робиш?

підручник. **Сторінка**

Фізкультхвилинка.

Читання тексту ланцюжком, естафетою.

Іди, іди, дощику!

Купила мама Васи́лькові гу́мові чоботи. А взути їх ні́як: сонячно, сухо. У всьому селі жодної калюжі. А Дощ іти не квапиться. Дрімає собі у хмарині.

Пооглядав Василько чоботи, поприміряв та й подався до тополі.

— Дощику, — гукає, — іди, щоб калюжі були! У мене чоботи нові́, хочеться походи́ти.

А Дощик ніби не чує. Дрімає та й дрімає.

підручник. Сторінка

120

Читання тексту ланцюжком, естафетою.

Вернувся Василько додому. Никає по двору, нудьгує.

А на вулиці Мирослава з подружками.

- Чого ти, Васильку, похнюпився?
- Та... не можу Дощу дочекатися.
- Ой, чи ти ж умієш його кликати?
- Чом не вмію? Іди, кажу, бо всі тебе ждуть...
- Хіба так? засміялася Мирославка. Дощ он як треба кликати:

Читання тексту ланцюжком, естафетою.

Іди, іди, дощику, зварю тобі борщику в полив'янім горщику, винесу на дуба, покличу голуба. Голуб буде пити, дощик буде лити!

Дощик почув, з-за хмарини виглянув.

— Гарно ви співаєте! І танцюєте… Я теж так хочу!
Та як припу́стить! А чобітки гумові в хаті залишились.
І хай собі. Калюжі теплі, по таких можна й босо́ніж!
За Зіркою Мензатюк

Підручник. Сторінка

Рухлива вправа.

(для відкриття інтерактивного завдання натисніть на зелений прямокутник)

Відкрити інтерактивне завдання

Рефлексія.

